

DRUMUL SPRE SPIRITUALITATE

Daruieste-ne Doamne primirea de oaspeti a lui Avraam, Cunoasterea lui Moise,

Dreptatea si stravederea lui David,

Intelepciunea lui Solomon,

Rabdarea lui Iov,

Iscusinta proroociei lui Isaia,

Ravna lui Ilie,

Milostenia lui Tobit,

Nadejdea lui Iacob,

Puterea propovaduirii Evangheliei lui Pavel,

Dragostea lui Petru,

Iubirea lui Ioan,

Puterea de a ingriji pomul tau – Vechiul Testament,

*Stiinta de a ne bucura de fructul pomului – Noul Testament, Inmultirea lacrimilor pentru a putea
uda Radacinile Pomului Tau, Si imbogatiti cu aceste virtuti, sa primim Blandetea Ta Iisuse.*

Amin!

(Rugaciunea inventatorului Davidoni)

Familia mea era si este ortodoxa. Imi aduc aminte de strabunicul meu, care la 86 de ani mergea in fiecare Duminica la Biserica, deasemeni mai era mama si bunica in buna legatura cu Biserica, tata si bunicul, ambii padurari, au facut multa milostenie la construirea unor biserici din zona, fiind in Cartea de Aur a acestora. Eram prin clasa a VI-a mai de voie, mai de nevoie, mergem si eu, dar mai mult la sarbatorile mari. Mama imi spunea mereu: "sa tii legatura cu Dumnezeu in toate drumurile tale". Eram prea implicat in invatatura, mai tarziu in servicii, ca sa pun credinta ca prioritate. Au trecut anii. La 30 de ani m-am imbolnavit, faceam tratamente cu medici din diferite discipline din Timisoara, spasmofilie, extrasistole, cai respiratorii, rinichi (calculi renali), medicii au avut un rol fantastic in recuperarea mea, tinandu-mi in paralel si serviciul. Intr-o zi, pe coridorul spre laboratorul EMG din Spitalul Judetean Timisoara, m-am intalnit cu un prieten mai batran. El: "ce faci Ionica aici?" Eu: "fac niste probe de calciu, sunt bolnav, nu ma simt bine!" El: "Tu bolnav? Nu te prostii, tine aici o Biblie, citeste-o si nu mai ai nimic". Am luat Biblia, citeam cate un capitol din cand in cand, dar continuam tratamentele. La un moment dat, am facut alergie la un medicament, iar colectivul de medici au hotarat sa fac o cura alpina. Continuum sa ma simt rau. M-am intors din statiune refacut prea putin dupa 2 saptamani de cura, dar hotarat sa joc totul pe o carte, Cartea Domnului. Pe tren, venind spre casa, eram in compartiment de clasa I, singur, citeam din Biblie si am adormit cu aceasta in mana, cand m-am trezit, in compartiment mai era un domn elegant, strain; El: "ce frumos ca cititi Biblia, in tara mea Biblia este materie de baza si din clasa a II- a pana se termina studiile, aceasta se citeste de 2 ori pe an, cu conspectari, teze, examene." Eu: "eu nu am citit-o niciodata, decat cate un capitol din cand in cand, abia acum am inceput mai serios studierea ei." Tipul facea export de oteluri aliate din Romania spre Occident, studiile le facuse in Bucuresti.

Era in august 1981, pana in octombrie am terminat-o de citit, subliniind cu pix albastru fiecare verset care a produs in mine o senzatie aparte. A aparut prima revelatie, am continuat citirea ei, o data pe an, multi ani, de fiecare data consemnand cu alta culoare alte versete care "mi-au spus ceva".

Dupa aceasta revelatie, am fost vindecat instantaneu, Dumnezeu mi-a trimis un papirus in vis, deasupra unui cimitir, pe papirus scria, "CREDETI IN MINE!", dupa care de pe un camp plin de flori, venea spre mine Iisus, imbracat in alb, intinzandu-mi un papirus facut sul. M-am trezit brusc, eram alt om, mirosul in dormitor era altul, rationamentul era altul, ma simteam fantastic de usor, relaxat, linistit. Era un mesaj pentru care aveam nevoie de lamuriri. Dimineata am mers la un prieten care mi-a fost si imi este ca un frate (el era si reparator TV pe langa profesia lui de sticlar), era foarte credincios, dar prin casatorie a trecut la alta confesiune. Era si sotia lui acasa, le spun in mare revelatia si starea de bine, la care sotia lui zice: "Cat striga evreii si lumea crestina ca sa primeasca asa ceva, Ioane sa ai grija cum pastrezi ce ai primit, asa este vindecarea si Botezul Lui; tot nu eram in clar. Dupa masa, cand am iesit de la servicii, am mers la Manastirea Izvorul lui Miron, care este la 7 km de noi, aici slujea batranul calugar Ghetazet, care a fost preot in Tomesti si mi-a botezat doi din copiii mei, eram prieteni buni. Cand am intrat in Manastire, vecernia incepuse, dansul era in strana si Sfintia Sa staretul, Avva Ieronim, pe care nu-l stiam era in Sf. Altar. Am stat toata vecernia pe genunchi, eram in cautarea unui raspuns, parintele Ghetazet ma invita sa stau in strana, pe scaun langa el, eu eram pornit sa rasplatesc Domnului prin ceva ceea ce a facut pentru mine. La terminarea vecerniei, din Sfantul Altar a iesit Avva Ieronim, intrebandu-l

pe parintele Ghetazet : „cine este acest tanar, ca l- am simtit din altar?„, Parintele Ghetazet: „este fiul padurarului Davidonu care ne-a rugat sa facem rugaciuni pentru Ionica„, Avva Ieronim, imi zice: „Haideti cu mine„, am mers in chilie, m-am pus pe un scaun, m- am privit atent, i-am spus despre revelatie; prin puterea rugaciunii lui care a urmat, am simtit ca tot corpul s-a transformat in ceva nou, dupa care Avva mi-a zis ca daca nu isi intindea Iisus degetul spre mine medicina ar fi fost repetenta.

Mi- a dat volumul 7 din Filocalie sa -l citesc si sa vin cat pot de des la vecernie. Eu am cerut volumul 1, dansul mi-a zis: „acum acesta este masura dumneavoastra, le veti avea toate 12 volumele„. De la Manastire am plecat la parinti sa le spun ca Iisus m-a vindecat. Am intrat in casa, mama nu mai era imbracata in negru, era imbracta obisnuit cu haine deschise, plangea de bucurie si ea si tata. Le-am spus cele traite, la care mama mi-a zis:„, stiu tot, de 7 ani m-am luptat noapte de noapte cu un sarpe mare care incerca sa te muste, eu il opream, iar azi noapte, i-am taiat capul cu o sapa si l-am omorat, iar ieri urcand spre salas cu taica-tu la bifurcatia celor doua paraie, rugul de langa nuc a fost cuprins de o flacara albastra, taica-tu s-a pus in genunchi in fata flacarii si a spus – Dumnezeu ne-a salvat copilul - , acum 7 ani ati mancat la cineva in casa,ati fost mai multi,locul acela nu a fost curat ...Dumnezeu ne-a auzit rugaciunile„,

Cu Avva Ieronim am tinut legatura 30 de ani, 6 ani a mai ramas la noi la Manastire, pana in 1986, frecvent oficiam doar noi doi vecernia, parintele Ghetazet a trecut la cele vesnice si donase avvei masina Dacia noua, iar avva a donat-o Manastirii, iar eu am fost soferul masinii, in timpul meu liber, aducem si duceam pictorii si sculptorii de la Timisoara care lucrau la renovarea manastirii.

M-a calauzit in Trezvie (contemplatie, nu contemplare) si in toate activitatile mele profesionale, servicii, inventica, a fost un om tehnic, avea stupina, singur si-a facut lazile de stup cand era preot la parohie, iar la manastire a atins cele mai inalte nivele ale desavarsirii. Pe parcursul anilor mi-am notat zeci de pagini cu invataturi unice primite de la dansul.

Rugaciunea Inimii, necesara in Trezvie (contemplatie = formarea imaginii pe cortexul visual dupa ce gandurile tac), prima data de la dansul am invatat-o. Rugaciunea trebuie practicata permanent. Am avut zile in care am zis de o mie de ori rugaciunea inimii si de 500 de ori Tatal Nostru, sau minim de 40 de ori.

Revelatiile au continuat, intalnirile cu Divinitatea erau si sunt frecvente.

Avva Ieronim:„, este o raritate ca traird in lume si cu atatea probleme sa atineti acest nivel, cand in manastiri, in cazuri exceptionale se petrece acest lucru„,

Avva Ieronim: atata timp cat aparati interesele acesui neam, aici ve-ti primi o mancare calda, un cuvnt duhovnicesc si un loc de liniste„,

In 1986 a fost transferat la Manastirea Vasiova – Bocsa – CS, eram distrus, a venit la mine acasa, la un ceai, sa ma linisteasca. Mi-a zis: „v-am dat volanul lumii in mana, sa nu va mai fie teama de nimic. Cand puteti, veniti la mine la Vasiova, chiar daca sunt 300 km dus – intors„, Mergeam cu familia la dansul, am comunicat enorm cu dansul, eram prieteni buni, cu familia mea si cu Maicuta Stareta Filofteia de la acea Manastire, mergeam cu masina mea la cumparauri pentru

manastire, la Vasiova, Bocsă, alte manastiri duceam maicutele, la Manastirea Timiseni – Sag langa Timisoara, etc.

La Manastirea Romanesti a fost numit staret, preotul Bindiu Olivian, un om foarte popular si un mare poet bisericesc, avand zeci de carti publicate. Eu am ramas soferul pe masina manastirii, in timpul meu liber, inca circa 2 ani, timp in care am mers cu sfintia sa si in pelerinaje la diverse manastiri: Lainici, Polovragi, etc. Era prieten bun cu bunicul meu, fusesera internati la spital la Faget, mergeam cu sfintia sa la parintii mei. Venea si la noi la Tomesti la cate un ceai. Dansului ii datorez intalnirea cu marele Prof. Dr. Staniloaie. La manastire era un preot, scriitor, sosit din Elvetia (1988) care era prieten cu dl Staniloaie, locuia in Elvetia, dar avea casa si in Bucuresti, Pr. Cristofor Ilie. Ne-am imprietenit, si mi-a promis ca la primul drum care il fac la Bucuresti ma va conduce la Marele Staniloaie, datorita faptului ca eram un cunoscator aprofundat al Filocaliei, aveam deja vreo 5 volume din colectie in biblioteca mea. Parintele Olivian ma trimite la Bucuresti cu un pachet pentru cineva la Episcopia Bucuresti, imi spune: „va ve-ti intalni cu parintele Staniloaie.,,

Parintele Olivian era si un mare vazator. Am plecat intr-o sambata libera seara pe la 20,00, am ajuns in Gara de Nord de unde l-am sunat pe parintele Cristofor, mi-a spus adresa dansului, de unde urma sa plecam impreuna la marele Staniloaie. Pr. Cristofor locuia intr-un bloc de langa Cismigiu, ajung acolo, cand sa intru in bloc s-a oprit curentul, am urcat la intuneric pe scara, pe la etajul 5, am simtit o caldura in centrul pieptului. La una din cel 4 usi am batut la usa, parintele Cristofor a deschis usa, era cu o lumina in mana.

Dansul: „, Fantastic, cum ati nimerit usa, etajul, pentru ca am ramas fara curent.,,

Eu: „Am simtit o caldura in centrul pieptului in fata acestei usi, am stiut ca e un semn, ca aici trebuie sa locuim.,,

In secunda urmatoare, l-a sunat pe marele Prof. Staniloaie, i-a relatat cum stau lucrurile, iar acesta ne- a invitat imediat la dansul. Parintele Cristofor a chemat un taxi si la 10 minute, am ajuns la parintele Prof Staniloaie. Dansul locuia langa Biserica Sfinti.

Ne-a primit, impreuna cu Maicuta Maria, sotia dansului, cu o bucurie de nedescris. Parintele Profesor desi avea in jur de 80 de ani, era plin de viata, senin, foarte inalt, bland. I-am spus in mare despre familia mea, despre activitatea inventiva si elementele de spiritualitate, revelatii frecvente, la care dansul a spus: „Frate Ioan, cat de minunat s-a imbinat la dumneavoastra inventivitatea cu Trezvia.,, Intradevar, inainte de revelatii puteam realiza 2 – 4 inventii si inovatii pe an. Dupa prima revelatie am realizat si realizez intre 30 – 50 solutii inventive pe an pentru care pastrez o evidenta, parte din ele le incerc practic si le depun la OSIM. Intalnirea a durat circa 2 ore, la plecare daruindu-mi un volum din Filocalie, cu dedicatie, rugandu-ma ca sa vin si cu copiii la dansul si ori de cate ori vin in Bucuresti sa trec isi sa ne intalnim. Am pastrat legatura cu dansul, am mers de multe ori, inclusiv cu familia la dansul acasa, ii duceam alimente naturale de la parintii mei, Maicuta Maria se intretinea cu sotia si copiii mei, iar eu primeam sfaturile necesare la sutele de intrebari care le pregateam la sugestia Sfintiei Sale, intrebari legate de Trezvie, viata sfintilor nostri si ai altor religii. Dansul era foarte documentat, terminase la Paris teologia in religie catolica, la terminarea studiilor, decanul le-a spus: „iata-va preoti catolici, dar marele adevar il gasiti doar la parintii ortodoxi din muntele Athos.,, Sfintia Sa i-a spus acest lucru Regelui Mihai, exprimandu-

si dorinta de a merge in Grecia sa-si continue studiile din religia ortodoxa. Aici a intalnit Filocalia, si a devenit Profesor Preot Ortodox, daruindu-ne minunata stiinta filocalica. M-a calauzit in intlegerea filocalica si rugaciunea inimii din Sf Athos, daruindu-mi la fiecare intalnire cate un volum din Filocalie sau carte cu dedicatie.

Era o emisiune de credinta la televizor, in anul 1988, mi-a atras atentia preotul care tineea o cuvantare interesanta, era Preasfintia Sa Preot Paraianu Teofil de la Manastirea Sambata de Sus – Fagaras. Cuvantarea Sfintiei Sale a fost atat de documentata incat m-a tinut in fata televizorului. La 3 ore dupa terminarea emisiunii eram inca fascinat de multitudinea de lucruri minunate predicate de Sfintia Sa. Am pus mana pe stilou si am notat in caietul de consemnari privind convorbirile mele cu marii asceti romani. Am scris 10 pagini, dar cand am ajuns la Rugaciunea Inimii, de care a amintit doar, fara sad ea amanunte, am lasat loc liber si am continuat celelalte idei retinute, cu speranta ca voi completa la intalnirea cu dansul care trebuia sa aibe loc intr-un timp apropiat. In suflet mi se fixase dorinta de a cunoaste personal acest mare ascet. De la mine din Tomesti, pana la Sambata de Sus sunt 300 de km, in 1988 erau marile crize de benzina si nu puteam merge cu masina, am hotarat sa ies la ocazie in una din zilele libere, aveam 2 sambate libere pe luna de la servicii. Am gasit in circa un sfert de ora de asteptare o masina de Brasov, care venea de la Timisoara, era un Break nou cu un director de la Uzina din Brasov si soferul lui. Din respect pentru dorinta mea de al cunoaste pe Parintele Teofil, cand am ajuns in Fagaras, unde trebuia sa cobor si sa iau alta masina spre manastire, directorul i- a spus soferului sa ma lase in fata chiliei parintelui. Nu a vrut sa-mi ia bani. Asa lucreaza Dumnezeu.

Parintele era in usa chiliei, urmand sa cheme inaintea pe una din cele cateva femei batrane ce asteptau afara. M-a „vazut”, si a intins mana spre mine, de retinut ca dansul era nevazator si mi-a spus: „, vino frate, ca vi de departe., Am intrat in chilie – ca un birou spatios , cu o biblioteca mare – cu gandul sa nu deranjez decat 10 minute, afara fiind 3-4 femei la rand, dansul mi-a simtit aceasta retinere si mi-a spus ca femeile sunt dintr-un sat vecin si vor veni in alta zi. Prima intrevedere a durat 3 ore, m-a pus sa citesc tot ce am retinut de la emisiunea dansului data de TVR 1 la care mi-a spus: „,Fantastic, ati retinut tot mesajul meu, cu toate amanuntele iar in privinta rugaciunii inimii, am spus-o dar nu a fost data pe post. Frate, va vad alb ca zapada, de ce va mai lasati influentat de ce este in lume. Inventiile le primiti direct de la Dumnezeu, inventatorii nu au niciodata dusmani, decat invidiosii si ignorantii care va pot iesi in cale, dar sa nu coborati la nivelul lor josnic, in mocirla lor, dumneavoastra sa le duceti mai departe pentru binele oamenilor pentru ca nu se stie care din ele aduce progres peste ani, priviti la tot ce este in jurul nostru, telefoane, masini, microfoane, aparate de media, etc sunt rezultatul gandirii inventatorilor luminate de Dumnezeu. Am tinut legatura cu dansul la fel ca si la alte manastiri, periodic i- am trimis bani, din bruma mea de venituri. Dumnezeu asa a lucrat ca inainte cu 2 luni, de plecarea dansului la cele vesnice, acum un an sa fiu la dansul la chilie cu un prieten instructor din Lugoj.

Un prieten din copilarie, peste ani a ajuns pastor intr-un oras mic din apropiere, face multe calatoii peste hotare – UE, Australia, SUA, prin 1994, coborand din avion, in Washington, in vitrina unui chiosc de ziare, vede un articol pe prima pagina a unui ziar de mare tiraj despre mine cu inventia <pantoful antistress>, m-a recunoscut dupa fotografia din ziar. Imediat a sunat-o pe sora mea care este vecina cu el, ca sa ma anunte ca peste 10 zile sa fiu la el la biserica. M-am prezentat la el la biserica, m-a prezentat cu bucurie credinciosilor din biserica, relatandu- le cele

vazute in presa Americana despre inventiile mele si i-a rugat ca pe rand sa spuna fiecare cate o rugaciune pentru mine, au fost cel putin 10 credinciosi dupa care pastorul ni-a zis: „frate Ioan e randul tau sa spui o rugaciune,, Eu i-am spus, cam in soapta, ca nu stiu sa ma rog ca fratii din jur, pastorul era langa mine pe o banca in spatele credinciosilor. El : „frate Ioane, pana ajungi la anvon, Dumnezeu va pune pe buzele tale ceva minunat,,. Mergand spre anvon, printre banci, ma rugam: „Doamne da-mi stravederea lui David sa pot sa spun ceva adecvat bisericii si confesiunii acesteia,, Eu aveam pana la acea data citita Biblia cel putin de 5 ori si conspectari (rezumate scrise de mine in perioada 1981 – 1989) din fiecare din cele 80 de carti existente in Biblie.

Am ajuns la anvon si am spus: „Dumnezeu sa binecuvinteze Biserica aceasta cu toti credincioasii ei, Dumnezeu sa ne faca primitori de oaspeti ca Avraam, sa ne dea Cunoasterea lui Moise, Dreptatea si stravederea lui David, Intelepciunea lui Solomon, Rabdarea lui Iov, credinta lui Daniel, puterea prooociei lui Isaia, Ravna lui Ilie, Milostenia lui Tobit, Nadejdea lui Iacob, Puterea propovaduirii Evangheliei lui Pavel, Dragostea lui Petru, Iubirea lui Ioan, Puterea de a ingriji Pomul Tau – Vechiul Testament, Stiinta de a ne bucura de Fructul Pomului – Noul Testament, Inmultirea lacrimilor pentru a putea uda Radacinile Pomului si imbogatiti cu aceste virtuti, sa primim Blandetea Ta Iisuse. Amin!

In biserica s-a facut liniste. Pastorul : „ frate Ioane, ti- am spus ca Dumnezeu va pune ceva minunat pe buzele tale, aceasta se va numi in viitor rugaciunea inventatorului Davidoni, prietenul meu,,

Cateva relatari privind efectul pacatelor si virtutilor globale si personale

Cutremurul din 31.08.1986 de la ora 24,00, 6° pe scara Richter si durata de 52 de secunde, m-a prins in Bucuresti, cazat la un hotel de langa Intercontinental. Hotelul format din 2 cladiri separate. Noi aveam ca unitate, o intelegere cu administratia acelui hotel pentru azarea delegatiilor noastre de la Stitom SA Tomesti. Centrala noastra era in Bucuresti. In cateva minute, toti cei cazati eram afara si in holul hotelului, pana dimineata nu a mai intrat nimeni in camere, erau persoane cu cearceafuri, prosoape pe ei cum au fost surprinsi in baie sau in pat. De la receptie s-au administrat la majoritatea persoanelor medicamente pentru calmare – Extraveral, Rudotel. Eu stateam pe o canapea alaturi de cativa colegi si ofiterul hotelului, receptionera continua sa distribuie medicamente si sa linisteasca femeile care tipau si plangeau. Priveam spre un geam pe directia cladirii in care am fost cazat, ravasita total, nici acum nu mai este folosita ca hotel, decat ca deposit de alimente (2010), la un moment dat vad mai multe capete de lilieci mari, hidoase, razand de lumea de dinauntru. Dupa ce s-au linistit cat de cat lucrurile spre dimineata, i-am relatat receptionerei, pe care o stiam de cel putin 5 ani cele vazute, ea stia de asemenea aparitii si inainte de cutremur spunandu-mi ca acea cladire a fost folosita circa 20 de ani ca bordel pana la al doilea razboi mondial si ca se auzeau si alte zgomote oribile din acea cladire.

Eram la inmormantarea unei batrane dintr-un sat vecin, o respectam mult si la fel si familia ei pe mine. Era inainte de revolutie. La Sarutarea Sf Cruci, din partea opusa a sicriului vad niste ghiare hidoase pe directia defunctei. Coborand de la cimitir, alaturi de o vecina a defunctei, fiind prieten bun si la ora actuala cu copiii ei, in casa lor am fost de nenemarate ori, i-am spus: „matusa, am vazut ceva neplacut acolo,, I-am descris, la care dansa a zis: „Ioane, asa-i, eu am crescut cu ea,

s-a facut ziua pe ea si s-a innoptat cu cel rau in gura,,. Eu: „dar pare o femeire asa de treaba, Dumnezeu sa-I ierte pacatele,,

Merg in satul meu la o inmormantare la o batrana de 82 de ani, la sarutarea Sfintei Cruci imi este aratata defuncta cu o cununa pe cap, aurie, iar in varfurile cununei nenumarate sfere de culori diferite, stralucitoare, violete, galbene, aurii. Fiica ei era langa sicriu, topita de durere. Intreb in secundele urmatoare: „unde se afla fica in drumul de aici,, imi apare un templu pe un varf de munte, cu scari din marmura foarte abrupte, iar ea urcase scarile si se afla in genunchi in fata portii de la intrarea in templu: „ce este in templu?,, raspuns: „imagini stralucitoare a icoanelor, puritate, caldura, raze de soare, pace,,. Dupa 20 de ani am asistat si la inmormantarea fiicei batranei. La prima lopata de pamant aruncata de preot si a monezilor peste sicriu, s-a ridicat un fuior de lumina alba in sus, iar din mijlocul norilor a parut mama ei cu o cununa pe cap si o cununa identica in mainile intinse, i-a pus-o pe cap si i-a zis: „te-am asteptat fata mea,,

Am fost la Lugoj la inmormantarea stranepotei (28 de ani) batranei, care decedase dintr-o boala banala, evolutie galopanta, la iesirea carului mortuar din curtea casei, din trupul ei, s-au ridicat 2 globuri de lumina argintie, unite intre ele, care au insotit o portiune de drum carul mortuar, la o inaltime de cca 10 metri. Ea lucrase la un magazin din centrul orasului, o cunostea multa lume, coloana de oameni a fost de 400 – 500 de metri. La plecare din cimitir l-am insotit pe socrul ei, batran, prieten vechi. El: „fata a fost ca un inger de buna, nu te-ar fi clatinat cu o vorba sau gest, nu ti-ar fi trecut prin fata, nu s-a certat cu nimeni 10 ani cat a fost in casa noastra, daca ea nu va fi mantuita, atunci nimeni nu se va mantui,,

Oare sa aibe dreptate Einstein cand a spus ca exista o singura virtute care asigura mantuirea = bunatatea, sa fie o gena a bunatatii si o gena a rautatii la oameni? Parintele Teofil imi spunea: „cine are gena rautatii poate sa aibe 10 facultati, cu aceeasi gena moare. Gena vorbeste. Cine are gena bunatatii si daca tai lemne pe el, tot bun si iertator ramane,,

La Manstirea Romanesti, staret era Parintele Olivian, a stat aici 10 ani, a prins perioada cand eu am fost aspru pedepsit de syndicate, am primit 5 pedepse retrogradarea cu consemnarea in cartea de munca, reducerea salariului cu o treapta, schimbarea locului de munca (in pragul pensionarii), obligarea sub presiune sa semnez ca nu mai am pretantii asupra drepturilor ce-mi revin in urma contractelor pentru aplicarea inventiilor si inovatiilor, act stampilat de conducere, ca unitatea nu mai are nevoie de inventiile mele cu amenintarea scrisa ca daca imi voi cere vreun drept se vor lua masurile de rigoare impotriva mea, agresiune psihica sistematica.

Parintele Staret Olivian, avea teologia si dreptul terminate. Era la mine acasa la un ceai. Dansul: „Domnule Davidoni, legile pe drept de autor si proprietate intelectuala sunt foarte puternice, in plus Romania are nevoie mai multa ca oricand de oameni ca dvs. pentru a tine pas cu lumea. Drepturile dumneavoastra sunt valabile toata viata si 70 de ani dupa plecarea de aici. Altul in locul dumneavoastra i-ar baga pe toti in tribunale si le -ar cere daune morale de 1 milion de dolari si recalcularea drepturilor conform legii cu 80%, nu cu 1 - 10% cat ati avut dumneavoastra,, Parintele era extrem de informat. De la manasirea noastra a plecat in zona Pitesti, de acolo la Chisinau ca profesor de istoria religiilor, iar de acolo in Italia, unde pastoreste o biserică ortodoxa. Dupa dansul, la manasitire au venit pentru perioade scurte stareti, pr David, Leonte, Rafael, ii stiam

bine, pentru ca manastirea era la mijlocul distantei dintre casa mea si a parintilor mei. Si la ora actuala nu trec spre casa parinteasca sa nu intru pe la manastire. Intr-o zi, venind cu masina mea, cu un parinte batran, spre magazinul nostru de unde dansii mai cumparau alimente, am intrat la mine acasa sa bem un ceai, erau toti ai mei acasa. Parintele imi stia lupta cu inventiile si antagonistii, privea uimit la biblioteca mea, in timp ce-si dadea roba jos, a pus-o frumos pe canapea, ramanand intr-un costum negru, ipecabil, s-a asezat pe scaun la masa si a inceput: „acum va vorbesc ca om, avem o singura viata, nu ati facut contact cu suferinta, stop la toate, va luati geamantanul si plecati in lumea larga, cu inventiile dumneavoastra puteti face milioane de dolari oriunde in lume,, A imbracat roba : „acum va vorbesc ca preot, indiferent de predicile si de suferinta primite, mergeti inainte, va stiu crucea, purtati-o pana la capat daca vreti mantuire,, apoi a ridicat mana cu doua degete in forma de V, „aveti 2 cai, una cea lumeasca si una calea mantuirii, alegeti care doriti dumneavoastra,,

Eu: „nu plec, stiti cate oferte am, in fiecare an, din toate tarile, vrea sa pun si eu umarul la binele natuinii noastre, valorile ce le dau vreau sa apartina, peste ani, patrimoniului romanesc, eu cred ca valoarea unui neam depinde de patrimoniul cu care participa la progresul universal,,

Parintele: „am stiut ca alegeti aceasta cale, de la mine aveti tot sprijinul spiritual si stima.

In 2010 am avut cele mai grave amenintari din partea unor vechi antagonisti extrem de periculosi si in plus au venit si jignirile josnice de pe forum, la 2 articole, pentru a ma mentine in parametrii am facut vreo 4 pelerinaje la 28 de manastiri din Moldova si cateva din Oltenia. Cateva din trairile intalnite la aceste manastiri trebuie mentionate.

Cu Sfanta Manastire Frasinei, Valcea, pastrez legatura de peste 20 de ani, inca din anii 90, am mers cu masina pana acolo, cunoscandu-i pe parintii Neonil, staretul Manastirii, parintele Ioanichie, Ioachim, Gherontie, Ilarion. In ultimii ani rar ce drum fac spre Bucuresti sa nu urc la manastire. O simt de la 25 de km, iar in timpul slujbelor se limpezeste gandirea si vederea. L-am intrebat pe parintele Ilarion, administratorul manastirii, care din sfintii parinti a ajuns asa desavarsit de exista atata spiritualitate ce se simte de la distanta?

Pr. Ilarion: „nu noi, conducandu- ma la un izvor cu capela de la marginea manastirii, aratandu-mi o icoana mare, el este sfantul Calinic, ctitorul Sf. Manastiri, foarte multi credinciosi ne spun ca si ei simt de la distanta puterea manastirii.

Sfintele Manastiri Sihastria si Secu, Neamt, cand te apropii de ele, nu mai exista nimic din lume, decat tu si Dumnezeu intr-o pace totala.

Sfanta Manastire Putna, Suceava, am fost de mai multe ori, am simtit-o de la 15 km, inclusiv persoanele care au fost cu mine au simtit acelasi lucru, de fiecare data s-au incalzit mainile si picioarele ca de la un radiator, cu senzatia ca ai putea sta in ger fara sa il mai simti. Acel invelis de caldura si siguranta a persistat si a doua zi de la plecarea din manastire.

Sfanta Manastire Hadambu, Iasi, de la intrarea in manastire s-a incalzit centrul pieptului ca de la un reflector si o senzatie de iubire fata de tot ce era in jur, in apropiere si la departare. In magazinul de obiecte bisericesci era batranul calugar Serafim, ne-a simtit trairea, ne-a spus ca majoritatea credinciosilor i-au descries aceasta caldura in piept si vindecarea multora, aratandu-ne

spre raftul din magazin. Ea este, icoana Sfintei Fecioare Maria, facatoare de minuni care varsa mir, am cumparat cu totii mai multe, pentru copii, preteni. Caldura a persistat mult timp.

Sfanta Catedrala din Iasi, Sfintele Moaste ale Sf. Paraschieva, la atingerea lor s-a instalat brusc o stare de pace si iertare totala, care dupa luni de zile se pastreaza ca o peceta.

Fara citirea bibliei-care este o carte de stiinta-stiinta cultivarii sufletului,virtutiilor si cultura,deasemeni si cultivarea credintei,omul este infirm pt el si colectivitate.Binele unei colectivitati depinde de nivelul spiritual atins de colectivitatea respective.

Inventator, DAVIDONI IOAN

TOMESTI, 27.01.2011